

Christina
Lauren

STOUTER

onbereikbaar

roman

1

MAX

De afwas was gedaan, de flat was opgeruimd en Sara zat met de kleine dame in de kinderkamer en zong zachtjes voor haar. Ik had tot de god der slapende kinderen gebeden, omdat Sara me had aangekeken met die blik. De val-niet-in-slaap-voordat-ik-ook-in-bed-lig-blik. De ik-ben-nog-steeds-niet-over-de-aanblik-heen-van-onze-baby-die-naakt-op-je-borst-ligt-blik. De je-zult-ontzettend-worden-geneukt-blik.

Wat was mijn leven verdomme toch geweldig.

Aan de andere kant van de kamer op het koffietafeltje zag ik mijn telefoon oplichten. Er verscheen een enorme grijns op mijn gezicht toen ik zag wiens naam op het scherm stond.

‘Je belt met de gelukkigste vent ter wereld,’ zei ik tegen mijn broer.

Er viel een stilte aan de andere kant. ‘Dat klinkt wel heel erg zelfgenoegzaam.’

‘Klopt. Maar hou het kort, want ik sta op het punt verslonden te worden door inboorlingen.’

Hemeltjelijf, het leek wel een eeuwigheid geleden dat er eens wat meer zou gebeuren dan elkaar even snel betasten en

daarna uitgeput neervallen. Ik dacht er zelfs over na eerst nog wat stretchoefeningen te doen.

Mijn jongste broer Niall lachte. 'In dat geval hoop ik dat je de nacht zult overleven. Ik kom volgende week namelijk jouw kant op en zou zwaar teleurgesteld zijn als ik de Max Stella-tour zou moeten missen die je me al jaren belooft.'

'Geweldig!' riep ik en ik sloeg met mijn hand op tafel. Mijn leven werd alleen maar beter: eerst twee avonden achter elkaar seks met mijn prachtige vrouw en dan ook nog mijn broer die zou komen logeren. 'Helemaal geweldig.' Het was een jaar geleden dat ik Niall voor het laatst had gezien toen ik in Engeland was. En hij was te druk geweest om hierheen te komen. 'Staat het werk het toe dan?'

'Een soort van.' Hij was even stil. 'Oké. Dat is dan afgesproken. Het is al laat maar ik wilde het je toch even laten weten.'

'Begrepen,' zei ik lachend.

'Ik kom dinsdag aan en vertrek zondag weer.'

Ik noteerde de rest van de info die hij gaf, hing op en liep naar Sara om haar het nieuws te vertellen.

Het was stil in de kinderkamer en niet geheel onverwacht trof ik mijn prachtige vrouw slapend aan in de schommelstoel met de baby in haar armen. Ik nam de kleine schattebout uit Sara's armen, wikkelde haar in haar dekentje en legde haar in haar wiegje. Annabel sliep slechts twee tot drie uur per nacht, maar als ze eenmaal haar oogjes dicht had kon je wel een fanfare naast haar zetten en dan werd ze nog niet wakker.

Bij de volgende zouden we vast niet zo veel geluk hebben.

De volgende? Was ik soms mijn verstand verloren? We konden pas sinds een week of twee weer eens een beetje doorslapen.

De baby sliep en ik ging naar Sara toe om haar wakker te maken. Maar op het moment dat ik voor haar stond schrok ze zelf al wakker. ‘O, ik ben in slaap gevallen.’

Ik zakte door mijn knieën en streek met mijn duim een lok haar uit haar gezicht. ‘Ik geloof niet dat dat je bedoeling was.’

‘Nee, ik wilde je kleren uittrekken.’

‘Dat kan nog steeds.’

Sara pakte mijn hand beet en trok me mee de gang in. ‘Waar dacht je aan toen je me zo stond aan te staren?’

‘Dat ik nog steeds erg verliefd ben op mijn vrouw.’

‘En ik viel in slaap terwijl ik me afvroeg of onze tweede net zo’n goede slaper zal zijn als onze eerste,’ zei ze met een grijns.

Ik keek haar ongelovig aan. Hoe kon ze in hemelsnaam weten dat ik slechts enkele minuten daarvoor precies dezelfde gedachte had gehad?

‘Vind jij Anna een goede slaper dan?’ vroeg ik.

‘De laatste tijd wel,’ zei ze. ‘Ze had gewoon even tijd nodig om te wennen.’

Sara draaide zich om en haar dikke, lange haar viel over haar schouders. Ik wilde het maar wat graag beetpakken in mijn vuist en haar vervolgens neuken over de rand van het bed. Het leek een eeuwigheid geleden sinds we zoiets ruigs hadden gedaan.

Ze ging op de rand van het bed zitten en spreidde langzaam haar benen. Ik slikte, deed mijn ogen dicht en probeerde mijn honger te stillen.

‘Je bent gek geworden,’ zei ik met een grijns.

‘Zou best eens kunnen,’ zei ze en ze haalde haar schouders op. Ik zag een ondeugende blik in haar ogen.

Ik hielp haar bij het uittrekken van haar topje en legde haar

op haar rug zodat ik haar dunne katoenen broekje naar beneden kon trekken.

Langzaam, Max.

De gedachte dat ik haar benen omhoog kon duwen, haar af kon likken en net zo lang mocht zuigen op de zoetheid tussen haar benen tot ze het zou uitgillen, deed me huiveren. Maar in plaats daarvan kuste ik haar navel, haar heup en de rondingen van haar borsten. Ze waren opgezwollen en strakker geworden nu de baby nog sliep. Ik boog voorover en zoog op de roze huid van haar tepels.

‘Vind je het echt zo lekker om naar ze te kijken?’ Haar stem klonk zachter. ‘Smaken ze goed?’

Ik was dol op haar lichaam zoals het nu was, maar vond het moeilijk om dat toe te geven. Ik hield van haar heupen, haar borsten, de manier waarop ze onze baby voedde en na afloop tegen me aan kroop. Het voelde alsof alles in de wereld samenkwam toen onze dochter werd geboren. Maar toch schaamde ik me ook een beetje omdat ik eigenlijk wilde dat haar lichaam zo zou blijven na wat toch een zware bevalling was geweest.

Ik gleeed voorzichtig over haar heen. Mijn pik drukte zich door mijn boxershorts heen tegen de warme huid tussen haar benen.

Sara kuste mijn nek. ‘Is het raar dat ik zo wil blijven als nu?’ vroeg ze terwijl ik mijn hand op haar heup legde. ‘Dat ik dit huis vol wil met kleine boefjes?’

Ik legde mijn hoofd op haar schouder en lachte. ‘Het tekort aan slaap heeft je hersenen aangetast.’

‘Ik weet dat je een groot gezin wilt,’ zei ze. ‘En ik ben nog nooit zo verliefd op je geweest als toen ik je zag als papa...’ Ze

merkte wat mijn aandacht had getrokken, de stevige zwelling van haar borst en mijn mond die haar tepel omsloot. 'Ze worden steeds voller...'

Ik kuste haar nek. 'Ze geven me een nogal spirituele ervaring.'

'Dus vind je mijn lichaam mooi zoals het nu is?' vroeg ze zachtjes.

Ik schrok van de kwetsbaarheid in haar stem. Sara wist dat ik van haar lichaam hield, van elke millimeter perfecte zachte huid.

Of niet soms?

Ik keek haar aan. 'Ik ben stapelgek op je lichaam. En ik vind het geweldig dat het moederschap je zo gelukkig heeft gemaakt. Ik vind het prachtig om te zien hoe gelukkig je de laatste tijd bent.' Ik gleeed met mijn mond tussen haar borsten. 'Ik ben ook gek op die volle borsten van je.'

Ze pakte mijn haar beet en trok me lachend terug. 'Eindelijk geeft hij toe!'

'Wat bedoel je daarmee?'

Haar warme bruine ogen keken me aandachtig aan. Ze gleeed met haar vinger over mijn kin en staaarde naar mijn lippen. 'Je moet je niet zo veel zorgen maken,' fluisterde ze. 'Ik wil inderdaad meer baby's, niet meteen, maar ooit. Maar ik zie de angst in je ogen zodra ik erover begin.'

Ik slikte de brok in mijn keel weg. 'Het is voor mijn lichaam ook niet zo zwaar.'

'Mijn lichaam lijkt het anders ook prima te doorstaan. Ik ga binnenkort alweer aan het werk. En kijk nou eens naar ons. Het is ons gelukt.'

Ik kuste haar buik.

Ze trok me omhoog en fluisterde in mijn oor: ‘Zeg me dat je het niet te gek vond dat je baby hierin zat.’

Lachend gaf ik toe. ‘Ze was in elk geval een stuk makkelijker te verzorgen toen ze hier nog in zat.’

Ze keek me weer aan. Met mijn knie spreidde ik haar benen en ik werd meteen harder toen ik haar zo zacht en warm onder me voelde. ‘Alles goed, schat?’

Haar ademhaling versnelde en ze liet haar handen over mijn rug glijden en trok mijn boxershort uit. ‘Ja.’

Ik stak mijn vinger in haar mond zodat ze ’m nat kon maken en ik haar aan kon raken. Ik kreunde zachtjes en wreef met mijn pik tegen haar dijbeen aan. ‘Zeker weten? Doet het geen pijn?’

Ze staaarde me aan met een blik die ik niet goed kon plaatsen. ‘Ik weet het zeker.’

‘Want we hebben gisteravond ook nog gevreeën en ik wil je geen pijn doen,’ legde ik uit.

Ze deed haar ogen dicht en trok mijn hoofd tegen zich aan. ‘Ik weet het, schatje.’

Langzaam gleeed ik naar binnen en ik kreunde zachtjes. Telkens weer wist ik dat ik nooit gewend zou raken aan hoe ze voelde. Ze zette haar nagels in mijn rug en kreunde opgelucht.

‘Jezus, schat. Je bent geweldig.’ Ik nam haar borst in mijn hand en kneep erin en genoot van haar gladde huid die ik voelde. ‘Fuck,’ zei ik. ‘Fuck nog aan toe...’

‘Dit is iets nieuws,’ fluisterde ze en ze gleeed met haar nagels over mijn rug.

Ik klemde mijn kaken op elkaar en probeerde een bekentenis te onderdrukken. ‘Ze zijn verdomme geweldig zoals ze nu

zijn. Het spijt me want ik weet dat het voor jou vooral lastig is, maar fuck schatje, ik ben dol op je tieten zoals ze nu zijn.' Ik voelde haar verstijven. 'Wat?' vroeg ik. 'Wat heb ik gezegd?'

De blik op haar gezicht hield het midden tussen teleurstelling en plezier. Ze trok haar benen op. 'Sinds wanneer heb ik een vrijwaring van jou nodig?'

Lachend kuste ik haar zoete, volle lippen. Mijn hart ging als een razende tekeer; ik wist nog steeds niet zeker wat ik nu verkeerd had gedaan.

'Je hoeft je niet te verontschuldigen voor het feit dat je daar opgewonden van raakt,' fluisterde ze met haar lippen op de mijne. 'Ik mis het dat je je zonder schaamte in me verliest.'

Mijn onmiddellijke reactie was om haar te laten zien hoe verloren ik me voelde: door haar armen boven haar hoofd te leggen en in haar te beuken en te genieten van de aanblik van haar bewegende borsten. Hoe ik genoot van hun gewicht en de lust die ze veroorzaakten als ze op mijn huid lekten. Maar in plaats daarvan begon ik langzaam te bewegen en zorgde ik ervoor dat ik haar plezierde met elke stoot.

Ze pakte mijn kont beet om te laten weten dat het harder en sneller moest. Ik probeerde haar meer te geven, maar het leek wel alsof mijn hoofd was voorgeprogrammeerd: rustig aan. Kalm aan. Rustig aan. Kalm aan.

Sinds de geboorte van de baby hadden we al heel wat keren seks gehad, maar het was niet meer de wilde seks van voor die tijd. De dagen dat we lagen te neuken op de keukentafel of op de vloer, of de zweterige en roekeloze spelletjes die we speelden in de club. Toen we nog aan spanking en bondage deden en ik haar op elke denkbare manier nam, soms terwijl er vreemdelingen toekeken, soms met alleen mijn videocamera

als getuige. Ik had haar een keer zo hard gebeten dat ze begon te bloeden. Het maakte haar bijna wild van opwinding.

Voorafgaand en tijdens haar zwangerschap was het me nooit opgevallen hoe fragiel ze eigenlijk was. En toen had ze mijn baby gekregen: ruim vierenhalve kilo en meer dan vierentwintig uur hard werk. In de twee maanden na de komst van Annabel waren we met vallen en opstaan aan onze nieuwe taak als ouders begonnen. We waren verliefd geworden op onze dochter en ook weer op elkaar. Tussendoor probeerden we af en toe een hazenslaapje te doen. Uiteindelijk vonden we ook andere manieren om intiem te zijn: met handen en monden, met speelse woorden en speeltjes.

En bijna twee maanden geleden zei Sara dat ze er klaar voor was om weer seks te hebben.

Ik was in eerste instantie doodsbenuwd geweest, maar na één zoen volgde er nog een, en al gauw was ik harder dan ik in weken was geweest. Het geluid dat ze had gemaakt toen ik in haar gleeed zou voor altijd in mijn gedachten blijven. Het was een gebroken geluid, een felle, verraste schreeuw van pijn. Ik was meteen gestopt. En hoewel ze zwoor dat het geen pijn deed, behandelde ik haar toch anders, voorzichtiger. Alsof ze in tweeën kon breken...

We waren nog steeds niet naar de club geweest. En we hadden alleen nog maar foto's gemaakt van onze dochter en nergens anders van.

We moesten nog steeds seks hebben waarbij er meer gebeurde dan lakens die op de grond vielen. Maar hier in ons bed, met haar onder me, bondsden haar woorden door mijn hoofd, alsof iemand op een trommel sloeg. *Ik mis het dat je je zonder schaamte in me verliest.*